

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies.

Per tant, vetllar per la qualitat de les pràctiques, que els bons professionals eixiran si tenen unes bones pràctiques. I, evidentment, l'oferta ha de ser d'acord amb les pràctiques que un pot fer. I, per tant, l'oferta ha d'estar d'acord a la capacitat de pràctiques que té.

Això és el que estem fet. I, per tant, donant seguretat jurídica als professionals de la salut que fan de tutors de les pràctiques, donant la màxima qualitat de les pràctiques i aconseguint uns bons professionals i una bona atenció als pacients.

Si fer això és el que vostés estan dient, jo pense que queda molt clar. Nosaltres defendem l'interès general, alguns seguixen defensant el privilegi d'alguns poders econòmics.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Escoltem amb atenció la pregunta que formula la diputada García. Té vosté la paraula.

La senyora García Jiménez:

Buenos días, señorías.

Me gustaría que me esclareciese que solamente por un caso lo generaliza para toda la Comunidad Valenciana. Me gustaría que nos lo explicase.

Y también, o sea, cuando los estudiantes están realizando este tipo de prácticas, que ustedes comentan que es intención del Consell que los estudiantes de universidades privadas de Ciencias de la Salud no tengan acceso a realizar las prácticas en hospitales públicos, indicar que están evitando o, por lo menos, sesgando derechos y libertades en contraposición con la jurisdicción vigente.

Por tanto, desde Ciudadanos queremos volver a preguntarle qué opinión le merece al Consell que se diferencien los estudiantes en función de donde cursan los estudios, si es en universidades públicas o privadas. ¿Significa esto que algunos ciudadanos cuando acuden al médico ha de preguntarle dónde ha estudiado? Y, por supuesto, ¿cree el Consell que la profesionalidad de los médicos se mide por los centros que han cursado los estudios?

Muchas gracias.

¡Ah! Y, por supuesto, lo de mi compañera, lo de las universidades de magisterio.

Muchas gracias. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, il·lustre diputada.

Consellera de sanitat.

La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública:

Vamos a dejar dos cosas claras. La primera, que todos los alumnos que están matriculados con anterioridad al curso 2016-2017 tienen garantizado que terminarán sus estudios en la Comunidad Valenciana. Y los que se matriculen a continuación, el conseller de educación hará ajustar la oferta a la formación que se pueda dar.

Por tanto, en la Comunidad Valenciana todo aquel que quiera estudiar en una universidad privada podrá terminar sus estudios, con total claridad. (Protestes)

La segunda, la segunda cuestión, la ley de incompatibilidades. La Ley 53/1984, de incompatibilidades del personal al servicio de las administraciones públicas, era una ley que no se cumplía en el ámbito de la Comunidad Valenciana. Sorprendentemente, esta ley no se tenía en cuenta. ¿Qué estamos haciendo nosotros? (Veus) No mirar... La ley de incompatibilidades... Estás hablando del decreto. Si me dejas terminar, haré la contestación. La ley de incompatibilidades 53/1984 es lo que estamos haciendo, cumplir la ley y tener una estrecha coordinación entre la conselleria de educación y la de sanitat.

Porque nos hemos encontrado con que en los convenios con las universidades había falta de rigor administrativo y, es más grave, en las universidades privadas graves irregularidades, porque un médico del servicio público no puede ser contratado en horario público, en centro público, para hacer un trabajo para la privada. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

Senyores, abans de passar al següent torn del Grup Parlamentari Podemos en la sessió de control, els recorde que ací a la mesa no ha arribat cap declaració institucional. I donaré lectura, com així vam acordar en la Junta de Síndics, en acabar la sessió de control si ve signada per tots els síndics.

A continuació, té la paraula el síndic del Grup Parlamentari Podemos-Podem per a formular la pregunta de control.

El senyor Montiel Márquez:

Senyor president, com vosté coneix, el PIB per càpita de la Comunidad Valenciana supone un 88,4% de la media nacional, según datos del INE cerrados en 2015, lo que nos sitúa en el puesto número 11 de diecisiete comunidades autónomas, más dos ciudades, Ceuta y Melilla.

Asimismo, el salario medio en nuestra comunidad es también un 10,3% más bajo que el salario medio de España.

Ante una anunciada reforma de la progresión fiscal, ¿cómo va a afectar la reforma del tramo autonómico del IRPF en la renta disponible de los valencianos y valencianas?

Gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Montiel.

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Gràcies, senyor president.

Senyor Montiel, compartim plenament la necessitat d'una profunda reforma del sistema tributari, no només ací sinó en el conjunt d'Espanya, perquè, efectivament, sap vosté que la nostra capacitat de recaptar, per tant, en el sistema tributari valencià, suposa poc, suposa el 20% en estos moments.

Per tant, compartim plenament la necessitat d'una profunda reforma del sistema tributari que ha d'atendre una qüestió que és fonamental, que tot el món diu, però que a l'hora de la veritat no és aixina, i és que pague més aquell que té més recursos.

I sap vosté que hem creat una comissió d'expert des de la conselleria d'hisenda per tal de vore de quina manera som capaços de, al menys en l'espai fiscal que tinguem, portar endavant una reforma el més justa possible.

Per escometre esta empresa, els experts compten amb mans lliures i, per suposat, també amb el respecte del Consell per tal de portar endavant la seua tasca. Mans lliure, però amb tres mandats clars: primer, fer una proposta que pose ordre i clarifique el sistema de tributs valencià; en segon lloc, que siga una proposta basada en la progressivitat fiscal i, en tercer lloc, que les figures impositives servisquen com a instrument per a facilitar un element clau, que és la lluita contra el frau.

Abans del proper 30 de juny, la comissió d'experts haurà de presentar el primer informe amb propostes de reforma cara ja a l'exercici de 2017, en el marc de l'actual legalitat, perquè, efectivament, és fonamental que es canvie també el sistema de finançament. Però el 30 de juny tindrem eixe document i, a partir d'eixe moment, començarem a negociar també els pressupostos del 2017.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies.

Senyor Montiel, per a acabar de reformular la pregunta.

Senyor Montiel, quan vosté vulga.

El senyor Montiel Márquez:

Gràcies, president.

De tant en tant és convenient recordar quines són les dades reals de la situació d'aquesta comunitat. I a banda d'estes dades del PIB o del salari mitjà, el que volia recordar són les dades del que ens ha portat fins ací.

La combinación perversa de las reformas laborales de 2010 y de 2012, junto..., que nos ha traído rebaja de salarios, rebaja en el precio..., abaratamiento del despido y precariedad en el empleo, junto con una reforma fiscal que primó los tributos indirectos, es decir, los tributos más regresivos, ha provocado un detraimiento de la renta de los hogares y ha puesto los datos de pobreza, de exclusión social, en límites alarmantes.

En este momento, la Comunidad Valenciana está, según los datos del propio Consejo Económico y Social de la Comunidad Valenciana, 3,2 puntos por encima de la media; en exclusión social, 4,6 puntos por encima de la media; en número de hogares con carencia material, 6,4 puntos por encima de la media. Y el ingreso medio neto de los hogares está casi 4.000 euros anuales por debajo de la media nacional.

Esto significa, significa.., unido a datos que podríamos segmentar en el desempleo de las mujeres, cómo afecta el desempleo a los jóvenes o a los parados de larga duración, nos coloca en un panorama dramático, que realmente nos hace pensar que hay que cambiar, efectivamente, hay que hacer reforma en profundidad del sistema fiscal.

Naturalmente, la gran reforma se podrá hacer el día que tengamos un gobierno progresista en España. Pero yo creo que dentro de esa... de ese margen fiscal del que usted habla, dentro de lo que es el espacio fiscal valenciano, sí que hay algunos... algunas capacidades para moverse dentro de lo es el tramo autonómico del IRPF y el conjunto de los tributos cedidos.

Dice Ghesta, el sindicato de técnicos del ministerio de hacienda, en un informe recientemente publicado, en marzo de 2016, que la presión fiscal española está 7 puntos por debajo de la media europea, cuando el gasto público está 5,3 puntos también por debajo de esa media. Y nos dice que la Comunidad Valenciana está en el puesto número 11 de lo que es la presión fiscal en conjunto.

Nosotros creemos que esa presión fiscal, además, está mal repartida. Creemos que no solamente por la existencia, que esto nos viene impuesto, que nos viene impuesto por el sistema estatal, por la existencia de tributos indirectos, sino también por la mala gestión de gobiernos anteriores de lo que fue el tramo autonómico del IRPF.

Es curioso, es curioso detectar..., el diario económico *Cinco Días*, publicaba informe hace poco, en el que..., bueno, ya hace unos meses, en el que decía que hace cinco años, decía el diario, las diferencias autonómicas en el IRPF se concentraban en los tramos más elevados del impuesto, donde las comunidades autónomas realizaron un uso más intensivo de su capacidad normativa, pero en la actualidad, resulta que la concentración de la tributación grava a las rentas más bajas.

Nosotros creemos, primero, que hay margen para subir el IRPF a las rentas más altas. Y para ello, pensamos que es una herramienta la capacidad del tramo autonómico. Consideramos que hay que, con carácter general, que hay que elevar la presión fiscal sobre la riqueza. Y pensamos además que hay todavía capacidad recaudatoria pendientes en las capacidades, en lo que es el espacio fiscal valenciano.

Creemos que la agencia tributaria valenciana tiene recorrido por ahí, pero también pensamos que es necesaria esa comisión de expertos, que entregue pronto sus conclusiones, pero que, sobre todo, haya una política, una voluntad política decidida de gravar las rentas altas y liberar recursos en las rentas más bajas para, de alguna manera, aligerar la presión que ahora sufren las familias y los hogares valencianos.

Gracias. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Montiel.

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor Montiel.

Efectivament, hem d'implantar en el nostre espai fiscal un sistema progressiu com a instrument potent del govern per jugar a favor de la superació de la desigualtat.

Però li vull dir que si n'hi ha un element fonamental de la fiscalitat que hem de posar al nivell que pertoque és la lluita contra el frau fiscal. És un element clau i definitori de què ha de ser la nova acció d'este govern, que ara després li faré algun esment.

Mire, és veritat que s'ha fet una política fiscal, almenys, molt curiosa, no?

Mire, en l'IRPF, efectivament, hi ha marge, perquè hi ha set comunitat autònomes, com Canàries, Múrcia, Catalunya, Andalusia, que tenen el tipus màxim aplicable a les rendes més elevades, per damunt de l'existent en la Comunitat Valenciana. I ací també, a la Comunitat Valenciana, és la quarta on més alt està el tipus mínim, al 21%. És a dir, és la redistribució al revés. Ací no hi ha un sistema progressiu, n'hi ha un sistema que afavorix les classes que tenen més recursos. I és veritat, per tant, que ahí hi ha un marge, que és un marge estret, però que és un marge que s'ha de posar damunt de la taula.

És veritat que ha hi hagut un procés d'empobriment; i les dades que vosté ha donat són dades que ens commouen, perquè és la realitat, és la foto d'esta comunitat. Però també és cert que hi han notícies bones en l'últim any ja. En estos moments, en exclusió –abans he donat algunes dades– són xifres positives, que ens estan aproximant a la mitjana, que no estem encara en la mitjana, perquè eixe és el problema. El problema és que tenim dotze punts menys de renda *per capita*

i tenim una exclusió social del 30%. I això és inassumible per a qualsevol governant que vol ser decent. I, per tant, per a nosaltres és absolutament inassumible.

La lluita contra el frau és fonamental, i cal començar a fer-la en allò que podem. Mire, este any hem fet, per primera vegada, una campanya contra el frau fiscal en l'impost de patrimoni. Per primera vegada en la història de La Generalitat s'ha fet una cosa tan senzilla com creuar les dades. I s'ha aconseguit detectar 539 defraudadors. I eixe és el camí, el camí és que paguem tots. Eixa és una qüestió fonamental.

Ara bé, és veritat que quan parlem de política fiscal hem d'entendre també quina és la situació d'Espanya. I, en estos moments, he de dir que ha d'hi haure una solució d'harmònització fiscal en l'àmbit autonòmic, perquè no pot ser que hi hagen comunitats autònomes –i ho he de dir en tota claredat– que estiguin fent *dumping* fiscal. I no sols m'estic referint a algunes que tenen ja una situació fiscal diferent, m'estic referint a una comunitat que a nosaltres, en eixe aspecte, és una competidora impositiva, com és la comunitat de Madrid. No és possible, no és possible que hi haja competència fiscal a la baixa, per tal de posar-nos en una situació impossible a la resta. No és possible que el Govern d'Espanya ens diga a nosaltres que pugem impostos per equilibrar els nostres pressupostos i que, per una altra banda, la comunitat de Madrid puga tindre barra lliure.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, president del Consell.

Diputada Fabiola Meco.

La senyora Meco Tébar:

Señor presidente, los impuestos no recaudados repercuten directamente en el bolsillo de la ciudadanía valenciana, con recortes sociales y subidas impositivas. Evadir a hacienda tiene coste para quien sí cumple con sus responsabilidades fiscales.

En 2013, los técnicos de hacienda, Gestha, cifraban en 1.777,80 euros los que cada valenciana y valenciano tenía que pagar de más al año por los impuestos que otros dejaban de tributar.

Otro informe de los técnicos, de 2014, decía que la Comunitat Valenciana era la quinta autonomía con más fraude.

La lucha contra el fraude es clave también para salir de la crisis. A través del Instituto Valenciano de Administración Tributaria, que empezó a funcionar en enero de 2016, se inició la campaña que usted ahora nos apuntaba de lucha contra el fraude sobre el patrimonio. Nos felicitamos porque se hayan aflorado 2,12 millones de euros, de esos 539 defraudadores.

Pero, señor president, ¿qué otras actividades, qué campañas concretas de lucha contra el fraude están previstas en el resto de tributos cedidos a la Comunitat Valenciana? ¿Hay previstas acciones de coordinación con otros órganos de control de gasto de otras administraciones territoriales?

Muchas gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, il·lustre diputada.

Li contestarà l'honorble conseller d'hisenda.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Sí.

Gràcies, senyor president.

Senyora diputada, efectivament, és la màxima obsessió d'este govern, lluitar contra el frau. El més injust que n'hi ha, fiscalment parlant, és el frau fiscal, perquè fa pagar a uns pels altres, sobretot quan això, a més, repercutix sobre un context d'infrafinançament.

Vosté sap, tan bé como jo, que, segons els experts, més del 30% de la força redistributiva que pot tindre un pressupost s'assenta sobre la despesa social. Si eixa despesa social no pot mantindre's, perquè tres dels quatre pilars bàsics de l'estat del benestar són competència de La Generalitat, de la comunitat autònoma, vosté pot pensar com la força redistributiva (*inintel·ligible*) ... és molt escassa.

Però li dic que, de la mateixa manera que hem creuat, com ha dit molt bé el president, la informació amb l'Agència Tributària, pense vosté que el 89% dels tributs que paguem tots nosaltres i tot el poble valencià el recapta l'Agència Tributària espanyola. Nosaltres tenim, encara, una capacitat de recaptar molt xicoteta. Però en eixa xicoteta capacitat de recaptar estem treballant per ajuntar la informació amb la potència informàtica que té l'Agència Tributària, justament per a lluitar pel que ens obsessiona: el frau fiscal, que és el més injust que pot passar en una societat avançada com la nostra.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Senyor Almería...

Senyor Almería, té vosté la paraula.

El senyor Almería Serrano:

Moltes gràcies, president.

Membres del Consell.

Senyories.

Un estudi *ad hoc* del diari *Cinco Días* posa de manifest que la Comunitat Valenciana està el selecte grup de cinc autonomies que tenen la pressió fiscal per dalt de la mitjana nacional per als salaris fins a 50.000 euros bruts per any. I, curiosament, és l'única comunitat d'aquest grup on la pressió fiscal està per baix de la mitjana per a les rendes des de 55.000 euros bruts a l'any fins als 400.000 euros bruts a l'any, amb l'única excepció del tram de 65.000 a 70.000 euros –pensa que alguna persona se li ha escapat d'este tram.

Més enllà de les recomanacions de la comissió d'experts, que esperem amb ansietat, ¿hi ha alguna voluntat política..., hi ha la verdadera voluntat política en el Consell, de cara a l'elaboració dels pressupostos de 2017, per a redissenyar el tram autonòmic de l'IRPF perquè es grave menys les rendes més baixes, concretament fins a 20.200 euros de base liquidable, on n'hi ha una important part dels contribuents, per compensar-ho amb increments del tipus per a les rendes més altes, concretament a partir de 50.000 euros de base liquidable, sense afectar la pressió fiscal global del nostre sistema tributari?

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Almería.

Conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Senyor diputat, efectivament, nosaltres, fins al 30 de juny, hem volgut no pressionar els experts, perquè crec que han de treballar.

Totes estas notícies, tota esta informació que vosté està donant la tenen ells, saben quin és l'únic mandat que els hem donat, que és el que ha explicat molt bé el president. És a dir, tres coses: posar ordre, que siga progressiu i, sobretot, que ho facen fàcil per a la lluita contra el frau. Eixes serien les tres coses que hem demanat.

Si el 30 de juny ells ens porten això, no dubte que, durant el mes de juliol, tindrem tota mena de converses en tota la gent que crega convenient que pot aportar. I jo crec que esta reflexió que acaba de fer, que jo compartesc... Jo crec que n'hi ha possibilitat de poder canviar les coses, senzillament per a homologar-nos a moltes altres comunitats autònombes que tenen un sistema més progressiu encara que nosaltres.

Jo crec que, en este sentit, deixem treballar els experts. I, durant el mes de juliol, farem tots els contactes que siguin necessaris per a precisar alguna de les coses en la línia, per exemple, que vosté ha plantejat, matisadament perquè, evidentment, el que volem és aconseguir que siga útil; que no el sistema siga més complex, sinó que siga més simple (*inintel·ligible*) ... torne a repetir, per a fer fàcil la lluita contra el frau.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Amb esta contestació, finalitza la sessió de control. Però convidem el govern perquè ens陪伴e en la lectura d'una declaració institucional molt important.

Ahir vam poder tindre presents entre nosaltres la comissió de la UNESCO, (veus) que està en la qüestió de la ruta de la seda. I el seu origen va ser una declaració institucional d'estes Corts.

Declaració institucional amb motiu del Dia Nacional de les Llengües de Signes

El senyor president:

I ara, anem a donar lectura a una nova declaració institucional. I, a tal efecte, donem la benvinguda a totes les persones que ens陪伴e de Fesord. Els agraiem la presència ací. I anem a donar lectura a...

La declaració institucional que han firmat tots els grups parlamentaris diu així:

«Amb motiu del Dia Nacional de les Llengües de Signes, les Corts Valencianes volen posar en relleu el valor d'aquestes llengües en l'exercici dels drets, deures i llibertats de les persones sordes i sordcegues, com a garantia de la seua participació en la vida democràtica.

»Les llengües de signes són el resultat del procés de mútua interacció entre biologia i cultura en l'ésser humà i constitueixen un gran exponent de la seua capacitat creativa i d'adaptació. Com a llengües naturals donen resposta a la necessitat de comunicar-se i interactuar en l'entorn, ajuden a estructurar el pensament i encarnen la història i les visions del món i les emocions dels seus usuaris i usuàries.

»Amb el seu reconeixement en l'àmbit estatal en la Llei 27/2007, la nostra societat i les nostres institucions es comprometen tant a promoure l'aprenentatge i coneixement de les llengües de signes com a garantir la llibertat d'ús en tots els àmbits de la vida.

»La llengua de signes, en el nostre territori autonòmic, cobra cada dia major presència i protagonisme, així ho recull l'article 13.4 del nostre Estatut d'autonomia en el qual la Generalitat valenciana garanteix l'ús de la llengua de signes pròpia de les persones sordes, que haurà de ser objecte d'ensenyament, protecció i respecte.

»Les Corts Valencianes apel·len a totes les institucions, agents públics i socials, i al conjunt de la ciutadania a actuar amb compromís per a situar les llengües de signes en condicions d'igualtat, en totes les esferes de la vida educativa, social, cultural, econòmica i política de la nostra localitat. Les llengües juguen un rol fonamental per a la convivència i el respecte de les nostres comunitats. Per tot això, hem

d'articular mesures que garantisquen la protecció de les llengües de signes.

»Les Corts Valencianes estan, estaran..., estem i estaran sempre al costat dels qui també defendem la igualtat, la justícia social, la inclusió i la diversitat, i, en aquest sentit, reconeix la tasca del moviment associatiu, que ha contribuït decisivament al fet que aquestes llengües aconseguisquen un estatus legal i social, però, sobretot, per haver mantingut viu un llegat que forma part del patrimoni comú de tota la ciutadania.

»Palau dels Borja. 9 de juny de 2016.» (Aplaudiments)

Senyories, continuem amb el nostre treball. Ens queden tres punts, perquè un dels punts previstos s'ha ajornat. Per tant, tenim temps per davant.

Validació o derogació del Decret llei 3/2016, de 27 de maig, pel qual es regula el procediment de liquidació del Pla especial de suport a la inversió productiva en municipis de la Comunitat Valenciana (RE número 26.092, DOCV número 7.794)

El senyor president:

I anem a continuar amb el punt número deu de l'ordre del dia, que és la validació o derogació del Decret 3/2016, de 27 de maig, pel qual es regula el procediment de liquidació del Pla especial de suport a la inversió productiva en municipis de la comunitat.

Presentarà el decret llei el Consell. El Consell presentarà el decret llei. Per a tal efecte, donem la paraula a l'honorble conseller d'Hisenda i... Vicent Soler. Quan vosté vulga.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Senyor president, senyories, comparec davant d'esta cambra per a sol·licitar la convalidació com a llei del Decret llei 3/2016, de 27 de maig, pel qual es regula el procediment de liquidació del Pla especial de suport a la inversió productiva en municipis de la Comunitat Valenciana.

Com diu el preàmbul del decret, la convalidació del qual sol·licite, el Decret 1/2009, del Consell, va constituir i dotar tres plans especials, com diu el seu nom, de suport, per a impulsar els sectors productius, l'ocupació i la inversió productiva en municipis, i es van aprovar crèdits, també extraordinaris, per a atendre el seu finançament.

En concret, el pla especial de suport a la inversió productiva en municipis de la Comunitat Valenciana es va dotar amb 1.020 milions d'euros. El pla es va justificar inicialment, igual que els plans aprovats en 2008 pel govern central, el fons estatal d'inversió local i fons especial de l'estat per la dinamització de l'economia i l'ocupació, anomenat el pla E, per l'urgent necessitat d'atendre, impulsar i pal·liar la situació de desocupació, principalment en el sector de la construcció, millorant al mateix temps les infraestructures i equipaments